

Phẩm 3: ĐẠO VÔ TẬP

Lại nữa, này Long vương! Vị Bồ-tát ấy nhờ tâm sáng này, sinh nơi dục giới; nhưng tại hình giới, ở chung với chư Thiên, giữa chúng Phạm thiên cùng an nhiên tốt đẹp; ở tại đó, hoặc động hoặc tĩnh không ai hơn được.

Lại nữa, Bồ-tát ấy hay hàng phục chư Thiên, dùng phương tiện để hóa độ, hoặc sinh ở Sắc giới, mà ở tại Dục giới, như đang có gia đình, cùng chúng sinh vây quanh, hoặc ngồi hoặc đứng; vị ấy không ở chung với chúng sinh ngã mạn, lưỡi biếng, cũng không tự xem thường. Vị ấy nhờ đó, tịnh các định, chánh thọ, hoàn toàn dùng định tự thân, không theo định bên ngoài. Vì sao? Vì Bồ-tát ấy dùng phương tiện quyền xảo nên tâm thanh tịnh.

Này Long vương! Nếu Bồ-tát, hiểu biết hạnh thanh tịnh, phải tu hành thanh tịnh, rồi mới tập đạo. Như vậy, này Long vương! Bồ-tát không tập, để cầu đạo tập; nhờ không tập, vô tập, dùng tập tưởng đạo, cũng không tập; đối với sự tu tập, để mong cầu đạo, cũng không cầu tập; hiểu rõ đạo tập, không tập sở sinh, mong cầu đạo tập; không tập hành diệt, mà làm đạo tập, cũng không cầu tập, để làm đạo tập. Không tập vô tập làm đạo tập; không tập sự chấp hay xả để, tập đạo tập. Không có ngã, nhân và thọ giả; không có thân vô thường; không có thân tánh khổ; không có thân hữu ngã; không có thân mộng, huyễn, ngựa hoang, như bóng nắng, tiếng vang; cũng không có thân Không, Vô tướng, Vô nguyện; không có thân, vì pháp vô dục, hành tập đạo. Nói tóm lại, thân tánh tốt của các hữu tình, cũng không hưng khởi mười hai nhân duyên, cho đến pháp vô dục, già, chết; không số vô số; đạo tập vô nhị; bất tục, vô tục; bất lậu, vô lậu; bất phạm, vô phạm; tập của không hai để cầu đạo tập.

Lại nữa, các pháp, tập của vô tập là đạo vô tập. Đó gọi là tập đạo tập, bất tập. Ví như hư không, vô tập cũng không là vô tập. Phải tập như vậy, gọi là đạo vô tập, vô tướng, vô nguyện. Vị ấy không tạo tập, cũng chẳng vô tập. Phải tập như vậy, không ngẫu nhiên, chẳng tình cờ, vì các pháp là vô trụ. Siêng tập như vậy mới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đúng đạo tập.

Ngay khi Đức Phật Thế Tôn thuyết hạnh thanh tịnh này, là Pháp đạo phẩm vô sở tập; có ba vạn hai ngàn vị trời và người ở thế gian, đều được nhần của pháp lạc, không từ đâu sinh ra; có năm vạn trời và người, từ xưa không phát tâm Bồ-tát nay đều phát tâm với đạo Vô thượng Chánh giác. Có bảy vạn Bồ-tát chứng được pháp Nhẫn.

Bấy giờ tất cả hội chúng đồng lòng nói:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có tộc tánh nam và tộc tánh nữ được nghe pháp vô tập, đạo phẩm thanh tịnh này. Nếu nghe xong mà tâm ý không hoảng sợ, không bỏ, không thoái lui, tức họ đều thọ tập đạo Vô thượng chánh chân của Như Lai, họ sẽ chuyển được xe pháp mà chư Phật đã chuyển.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Các Bồ-tát ấy đều được đạo ý Vô thượng chánh chân; vì vô lượng người mà phân bố pháp này, cũng lại sẽ ngồi tòa Sư tử, ở nơi trên trời, dưới trời, trong nhân gian, rống lên thật lớn tiếng sư tử, giống như hiện nay Đức Như Lai đã làm, để hàng phục chúng ma, xô ngã ngoại đạo, hiển hiện cái lọng của cây pháp, thấp sáng đuốc pháp, trống pháp vang rền như sấm sét, làm tuôn mưa pháp.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn thấy các chúng sinh, rỗng thân, người chẳng phải người và bốn chúng, nghe pháp được nói ra ấy, không ai mà không vui sướng. Do đó, Đức Như Lai vì A-nậu-đạt muốn diễn rộng lại nghĩa này, nên nói bài kệ:

*Đạo chẳng tập mà được
Và không khởi tập tưởng
Hành đạo ấy thêm sức
Xa lìa tập - niệm - hành
Không mong cầu tập đạo
Trừ sạch các tưởng khác
Đạo hoàn toàn không tập
Trong sạch tựa trăng sáng.
Nếu ai khởi tập tưởng
Không xứ cũng không tập
Đã qua vô tập xứ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chúng được đạo tối thượng.
Đạo là niệm vô ngã
Cũng không cùng rỗng, tập
Đạo này không có hai
An lành mà vô thượng.
Thọ mạng cũng như vậy
Không người và lời nói
Đạo này không có người
Không mạng, cũng không trụ.
Các người có tập đạo
Muốn trụ nơi trống không
Họ cánh xa đường Thánh
Vì không đúng đạo tập.
Đạo cũng không có không
Vì xa bỏ hữu tập
Như gốc đồng một tướng
Vốn không, không với không.
Đạo là không khởi tướng
Cũng không có diệt tướng
Không khởi cũng không diệt
Đó mới là đạo tập.
Giọng ta giống như huyễn
Hiểu tướng, phải như vậy
Giữ tướng, hành sở tập
Đạo từ đâu sinh ra?
Đạo là vượt khỏi đời
Nó không có thân tập
Cũng không diệt thân hành
Mới đạt được ở tập.
Là nhà cửa thân căn
Vốn không chỗ rộng nói
Nó không có mong cầu
Chẳng gì, không đạt được.
Người thực tập đạo này
Nên như như gốc không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như vốn biết gốc không
Đó là đúng đạo tập.
Các pháp vốn là không
Sự hiểu giống như huyễn
Hiểu, hành được như vậy
Mới đúng là tập đạo.
Nếu ai không đến đạo
Việc làm như chẳng trụ
Không thể dứt việc làm
Phật pháp không nhờ đạo.
Nếu như đã tập đạo
Cùng với sự không tập
Đã diễn nói như vậy
Nhờ trụ nơi gốc không.
Đạo khác có giới hạn
Là chỗ nương Tiểu thừa
Đây là đạo Vô thượng
Chỗ khởi ra Đại thừa.
Ai hưng khởi đạo này
Để đạt được không trụ
Đó là rõ hạnh đức
Có thể hợp đạo tập.
Đạo chánh mà không hiểm
Ngay thẳng lại bình thân
Cần làm gần đạo này
Vĩnh viễn lìa tà đạo.
Nếu như vậy, Long vương
Tự ở trong cung mình
Bất động nơi xứ sở
Trút mưa đầy biển cả.
Đại sĩ cũng như vậy
Tập đạo như đã làm
Pháp thân mà không động
Có thể đầy biển trí.
Lại như, này Long vương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ở trên mặt đất rộng
Dùng mưa rưới đầy khắp
Mà thân không dính ướt
Đức Bồ-tát cũng vậy
Thực hành sở tập này
Rưới pháp khắp chúng sinh
Trong lòng không dính mắc.
Cũng vậy, A-nậu-đạt
Long vương! Đại thần biến
Đạo đức lớn như vậy
Cảm động khắp mười phương.
Chúng sinh đạo tà kiến
Tùy thuộc vào chấp kiến
Người trụ nơi đạo này
Tùy thuận độ vô vi.
Đã trụ nơi đạo này
Quả Bồ-tát to lớn
Hàng phục ma Ba-tuần
Cùng với tà ngoại đạo.
Đắc đạo như Chân Như
Như đạo không lay động
Vượt qua các pháp tục
Cũng giống như hoa sen.
Tâm đạo không có ngu
Là hành vi dưng trụ
Ngàn số các chúng sinh
Hóa độ lập nên đạo.
Vì thường ở đạo này
Cho đến được năm tuần
Thần túc các cảm động
Vì chúng, rộng nói pháp.
Các việc đều thanh tịnh
Thân, miệng, cùng với ý
Nên mong đường Hiền thánh
Nhân tánh không thể biết.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hạnh nhãn là không chấp
Ai làm sẽ đến đích
Sẽ đến chỗ Như Lai
Chỉ dẫn các chúng sinh.
Sinh tử đã chấm dứt
Chỗ ấy là Như Lai
Tương tự như đến đó
Thật ra không chỗ đến.
Chỗ chúng sinh đến được
Phải nhớ chỗ cao kia
Học đạo Phật, tối thượng
Rong chơi bằng pháp huyễn.
Làm vậy là tập đạo
Chỗ tập đúng như đạo
Là hạnh nghị các đức
Được chư Phật khen ngợi.
Đức ấy không cùng tận
Trọn, không bao giờ hết
Người tập đạo như vậy
Không tập, cũng không trụ.
Nơi ấy không ác ma
Hoàn toàn hành không chấp
Ai thuận theo đạo này
Không khởi cũng không diệt.
Đã được ý chí hạnh
Tổng trì đại biện tài
Tuệ trí và giới nhãn
Mãi tăng tiến như biển.
Thân, miệng, uế không còn
Tâm sáng đến trong sạch
Uế tiêu sạch dấu vết
Người tu theo đạo ấy
Được chứng đắc trí đạt
Chỗ thực tập thâm diệu
Tuệ khó động, không khởi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giữ tập, đó là đạo.
Các Bậc Tối Chánh Giác
Quá khứ và tương lai
Hiện tại cũng như vậy
Đạo đặt ra, đời tựa.
Ngài đã lìa các nạn
Gặp đời nhiều tai nạn
Mãi làm đệ tử Phật
Ai nghe được pháp này
Tốt thay! Các chúng sinh
Rất tốt nghe pháp này
Ứng Chân thờ Như Lai
Nên ưa thích kinh này.
Nếu hiểu đạo tập này
Hãy đoạn các tình thái
Đức đầy, các tướng đủ
Được làm tướng ba cõi.*

